primū. Quod satis ostendit ꝙ quodam ope dyabolico ī vmbra ꝓpīa ubi dicit. Qz dyabolꝯ volens decꝑe quē dā heremitā ī specie mulieris informans se q̄ obertans. uenit ad cellā eius cum nocte rogans ut dimitteret eā illa nocte quiescē apud eū. qd' ꝯ ānuūisset ꝓ ꝓcepacōne stetit cū eo nuda ignē postea ī cepernt loqui de multis. postea ī cepit ānimā barbā suā et tangē et iocari. tandem ꝓ hmōi multa q̄ ei iam familiaris effrā ꝓcumbit ad turpē cōmixtionē. ad qd' cū se ille pararet euanuit subito de manibꝯ suis. et fē est vox ī aere dicens. O monache qui te extollebas usq; ad celū. 4 ecce quomō corruisti. Et ideo bonoz virorū est nullā familiaritatem hz̄e plz cū una muliere q̄ cū alia. Sed ad nepotianū. Omnes puellas et virgines xp̄i aut equalit' ignora. aut equalit' dilige. Itē affrīs mulieribus ergā bonos viros licet sanctos. defacili deguāt ī carnalē qz fragiles sunt nature mulieris uirtus illud. ꝓbꝫ vltō. Mulierē fortē quis inueniet. Ideo vir sanctꝰ non fiducant aliquid cū eas ad nutriendū ul' augendū affrīm eaz cū se uel ꝓ minuscula uel ꝓlias ul' blanda eloga 4 silia. Hiero ad nepotianū. Crebra minuscula et sudariola et fasciolas et vestes ori applicatas. 4 oblatas et degustatos cibos. blādas qz et dulces literas scius amoz nō hz. mel meū lumen meū. meūqz desideriū et cetera ꝺepaab amicoz. et ī come diis erubescimꝰ. et ī seculi hominibꝯ decestam. q̄ tomagis ī monachis 4 clericis huiꝰmōi āutē et silia. ꝓpt̄ hec sūt cauenda. ne ꝓ hoc affectus mulieꝝ mutē ergā hoc facientes Itē decoz hominis sit tactus cōtinentie. Genes xxxix. Erat ioseph pulcher facie et decoꝰ aspū. et sequit. Iniecit dna oculos suos ī eū et ait. dormi mecū. sz vir

sī est detrectare corpꝰ suū ꝓ mortificacōne sicut fecit ihēdimus qui scribens ad eustochiū de se dicit. Horrebāt sacco membra deformia et squalide cutis situ ethiopice cēnis obdurat. pallebāt ora ieiunijs. et auteobitū suū iam erat cuto ꝓmortua. Quis aut̄ sic detrectat mortificādo corpꝰ suū quomō appetet poteīt uel amari. et ideo sic faciendū est uiro sancto nō ꝓpositō ul' pulchitudo amāda. ne sit occasio petī in alijs. Ambrosius peat corpꝰ qd' amari ꝓtoculis carnalibꝯ. Itē cū senecūt uiri sī se diligā a mulieꝝ fugiūt ullam sic ioseph fugit diūam suā relicto pallio. Eccli vij. Fulmen laqus venatorū est. vincula sūt manꝰ eius q̄ placet deo effugiet illā. que enī fera est ita fera qū libenter fugiat laqos et vincula. Itē si forte q̄ingat q̄ insequāt̄ uiros sanctos q̄fundūt eas. In vitas ꝓbm legit q̄ cū quedā mala mulier quendā bonū virū quasi q̄phensū ī loco ī quo nō poterat effugē vellet osculari ī uitū. ipē ꝓstrudens ligua suam dentibꝯ ꝓcerat in faciē eius et cōfusa recessit. Dicit eaā de quodā viro sancto q̄ cū quedā mulier ī se ꝓcurat eū et molestaret fregit ut iacet secū. Fecit pacē ī domo quadā 4 ipē insequēte ipm dimittit ut ueniret ad locū ubi illa. qd' cū fecisset extēsis carbonibꝯ posuit se supeos dicens. Veni modo et iacebas mecū qd' illa abhorrens aufugit. Refertur itē de quodā scholari ꝓfessi q̄ cū quedā mulier non cessaret eū impetere. dixit ei q̄ veniret ad cameā. qd' cū fecisset dixit ut expoliās se ī traret lectū suū qd' cū fecisset. ipē lectū virgis optimis cepit eā disciplinare fortissime cū virgis ī tentū q̄ illa multū gauisa est cū euadere potuit ab eo. Hec q̄ huiꝰmōi sūt q̄fundēde dictis et factis exemplo dñi. qui nimis et ubis miro modo q̄fudit meretrīā

dā. Eze. xxvj dicens. Nasū tuū 4 aures tue ꝑdent. et ꝓ dimittēt te nudam 4 ignominia plenā. et similia multa ī eodē capl'o. Itē sūt aliqui qui cū mulieꝝ ꝓpt̄ aliquā causā sentiunt ergā se turbatos laborāt eas recōciliare. ꝓcomiꝰ ad oratiōnē. Cū salutatiōibus dei viros si eos clericos ꝓtexerint ꝓtectores suos eos iudicāt. et vastāt ordinatē dei satisfactio. et ꝓ. Ille lamētare se silāt ipsi pcī gentiꝰ iducens verū. modꝰ iste est lectorū. vñ 2°. Ephesi. dicit̄ de rege 4 gaibā ei sī dignam fuerit ei blandiē donec recōcilieē ei ī gratiā. sī vo nō sit qz nō cumunt de huiꝰmōi recōciliacōe. qz melē eas esse turbatas q̄ tra eas q̄ carnaliē afficiat. et ideo hūt ad eas verba nō blāda ad gratiā eaz hūdam sz ꝓpaꝰ pronūciua ad turbacōnē. Augꝰ. Primo breuis asper et rigidꝰ est cū hijs hūdbreuis magꝰ nō longꝰ sicut desiderāt. asper qui pugnat non leuiat. rigidꝰ qui nō flectitur ad volūtatē eaꝝ. Hone ista sūt magis turbatiā q̄ gre acquisitiua. uiri igiē nō solū nō volūt appeti a mulieribꝯ sed ne appetant non cōpent de facili coīa eis q̄ si aliq̄ cōpent alongē cauēt tū a frequentatiōe ad eas. q̄ si frequētare geniunt ex causa nō reddunt se plz familiares uni q̄ alij cauēt. et ne affrīm ī eis erga se nutriāt. De pulchitudīe ul' cōpositione nō curāt. sequētes fugiūt quas fugere nō pūt q̄fundūt. Hi ge eos turbate fuerunt pro recōciliacōe eaz nō laborāt. et ex huiꝰmōi nō solū sibi sz et eis cauent a pcō. Hactenus vo q̄ tria sūt gna feaz q̄ facilq̄ tēptāt de bonis viris q̄ alie. ꝓme sūt gementes marime iuuenes. cū ei tēptatio carnis genitie sint ī eaz natura. facilq̄ tempiāt iste q̄ cōiugate ul' alie mulieꝝ male q̄ in suo mitiomo uel cū alijs multis opꝝ caīle exercentes mitorem causam hūt tēptationis ī alios. Ideo aplūs reddens eam istas thimotheū cautū dicēs ei. Thimoth. v.

Adolescētiores viduas deuita. Inter cōtinentes vo sūt quedā sub hītu et specie sanctis. et cū nō audeant hre faciā rutē cū hominibꝯ mundanis ꝓpt̄ nomē sanctis facilq̄ effundūt suas tēptationes ī viros sibi cū quibꝯ frequētāq̄ cōuersant̄. Et io ad cauendū cū istis dicit augustiꝰ. nec mihi io cauēde. uel etiam pie querelationis esse ꝙprobant̄. q̄nto enī melioris fame sunt tanto eaꝝ allicūt quia sub affectu pietatis se supponit iusti ipie libidinis pmaosū moribꝰ venenū qd' suū est proximis. Itē inter hos detestandos species sanctis hūtes sūt quedā vilis q̄dam nis q̄ facilq̄ cadūt ī huiꝰmōi tēptationes q̄ nobiles ul' magne auctoritatis matrone q̄ ꝓpt̄ honorē suū hec attēptare dedignarēt. Augꝰ. Qnto vilior illarū q̄dam tanto ruina facilior. Et ad q̄tinentibus sub habitu sanctis et vilis q̄dam magis cauēdū est ab huiꝰmōi appetitu sedm modū predictū. et eaā ab eis magis cauendā. Quid sit dēm q̄ aspectū appetitus et appetat concupiscentia seminarū Capitulū xxxi.

Tem de hoc qd' dicit aspectū appetitus et appetat concupiscentia feminarum ꝓt dubitari. Sicut enī affrīs nō est inspicere ita et aspectus nō est affectus. et ita ul' appetere cū appetitus sit affectus quomō ergo dicit aspectū appetitur et appetit concupiscentia femina. Ad qd' dicitur q̄ affectus appetit feminā sed mediāte aspectu sicut homo sentit mediāte sensu. est q̄ appetitꝰ huiꝰmodi affectus tēptatiue potētie a qua eliait. sz aspectus tanq̄ instrumēti quo mediante exercetur. Et nō q̄ nō solū aspectꝰ videntis est media huiꝰmōi appetitꝰ sicut supra dictū est ubi actum est de corruptōe oculorū sz eaā aspectus fetē tuse iterdū. 4 hoc quatuor modis. Hūt enī quedā mulieres q̄ oculorū suorū pulchitudinē ita tare solent ꝙcupiam iuuenē. vñ dicitur cū rex vidisset quandā sā

Ex.m